

gjort opmærksom paa, at omendskjøndt det ikke var et Moment aldeles uden Betydning, var det dog et Moment, som ikke burde komme syn- derlig i Betragtning, naar det gjaldt Menig- hedens Bedste; saa at vi i dette Stykke ere fuldkommen enige. Naar den ærede Taler har veraabt sig paa sin egen Erfaring og derfra hentet Bevis for, at Confirmationen kan finde Sted 2 Gange om Aaret, uden at Interessen derfor formindskes enten hos Lærerne eller hos Menigheden, da giver jeg ham fuldkommen Ret deri; men vel at mærke, det ærede Med- lem har rimeligviis faaet den Erfaring i en Menighed, hvor Antallet af Confrmanderne var saa stort, at Interessen allerede af den Aarsag maatte kunne vedligeholdes, om ogsaa Handlingen foregik 2 Gange om Aaret; men her er jo Taler om at iværksætte Forandringen selv der, hvor der kun melder sig een Confr- mand, og det er dette, som, efter min Forme- ning, ganske og aldeles forandrer Sagens Udse- ende. Der er blevet omtalt, at den i Forslag bragte Forandring skulde for Mange være en Belsærdsfag. Jeg negter ikke, at det for mange Familiefædre af de mere ubemidlede Klasser kan være af Vigtighed, at deres Børn kunne blive confirmerede et Hjerdingaar tidligere, end dette ellers kunde see; men at denne Betrag- ning skulde have en saa overveiende Betyd- ning, at man derover skulde tilside sætte, hvad der i Kirkelig Henseende turde være aabenbar skadeligt, kan jeg ikke begribe. Jeg veed vel, at det i Kjøbstæderne kan mangen Gang være vanskeligt for Familiefædre af de mere ubemid- lede Classer at faae deres Børn anbragte, som det hedder, forinden de ere confirmerede; men her er ikke i Særdeleshed Tale om Kjøb- stæderne; thi i de fleste af disse holdes der allerede Confirmation 2 Gange om Aaret.

Om den samme Betragtning, ogsaa kan gjøre sig gjældende paa Landet, forekommer mig at være meget tyvlsomt, thi Folk af Bøndestæn- den, af den arbejdende Classe paa Landet, ville ligesaa vel kunne faae deres Børn anbragte i en Alder af 12 til 13, som i en Alder af 14 til 15 Aar, saa jeg ikke indseer, at Con- firmationstiden her kan komme synderlig i Be- tragting. Naar man her omtaler, at denne Forandring er en Belsærdsfag for Mange, kan jeg ikke negte, at denne Synsmaade fore- kommer mig, befynderlig. Vi høre fra saa mange andre Sider den Velstand omtales, som i de senere Aarrækker har udbredt sig her i Landet, og nu høre vi pludselig, at den ar- bejdende Classes Aar ere saa fortrykte (H o l- berg: Det har jeg ikke sagt), at Confirma- tionsalderen nødvendigviis maa idetmindste indskrænkes 1 Hjerdingaar. Jeg kan ikke ind- see, hvorledes disse to Dele hange sammen, at der nu skulde være en større Armod i Lan- det, end der var i 1736 eller i den paaføl- gende Tidsrække; heller ikke kan jeg indrømme, at Localiteterne skulde have forværret sig i det sidst forløbne Aarhundrede saaledes, at Weiene nu skulde være besværligere at befare end den Gang, fort sagt, jeg indseer ikke, der er No- get, som kunde tale for, at dette Forslag i ufor- andret Skikkelse skulde antages. Ja, dersom det gik ud paa en Lettelse for de ubemidlede Classer, kunde jeg endda tiltræde det; men denne Lettelse eller Frihed, hvad man nu vil kalde den, skal jo ikke alene indrømmes de Ubemidlede, men ogsaa de Rige, og at der skulde være nogen særdeles Grund hertil, kan jeg ikke indsee paa nogen Maade. Efterat have gjort disse Bemærkninger vil jeg oppe- bie de Udtalelser, som nærmere maatte frem- komme i denne Sag.